

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

5

1908

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Κ.Π.Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΡΑ ΣΙΓΙΛΛΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΤΗΣ ΕΝ Τῷ ΔΗΜῳ ΛΕΤΡΙΝΩΝ ΜΟΝΗΣ ΣΚΑΦΙΔΙΑΣ

Ἐν ἀποστάσει πορείας ἐνὸς περιπότου τετάρτου τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Μυρτιάς τοῦ δήμου Λετρίνων ἐν θέσει ὠραία, ἀλλ' ἐλώδει ἔνεκα τοῦ περὶ τὰς πεφραγμένας ἐκβολὰς λιμνάζοντος ποταμοῦ Ἰαρθάνου κεῖται ἡ μικρὰ μονὴ τῆς Σκαφιδιαῖς, τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὁ Buchon, ἐπισκεφθεὶς τὴν μονὴν ταύτην τῷ 1841, ἐζήτησε παρὰ τῶν μοναχῶν νὰ ἴδῃ τὴν βιβλιοθήκην, ἀλλ' οὗτοι εἶπον, ὅτι εἶχε πυρποληθῆ ὑπὸ τῶν Τούρκων. Οὐχ ἦττον ἐπὶ τῶν σανίδων τοῦ μεγάλου δωματίου, ἐν ᾧ εἶχεν ἐγκατοικισθῆ ὑπὸ τῶν μοναχῶν, εὔρεν «ἐκκλησιαστικά τινα χειρόγραφα τοῦ δεκάτου πέμπτου καὶ δεκάτου ἑκτοῦ αἰῶνος, εὐαγγέλια καὶ λειτουργικά βιβλία, ὡς καὶ ὠραῖον εἰς φύλλα χαρτῶν κώδικα ἡμιλιῶν τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου τοῦ δεκάτου τρίτου ἢ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος»¹. Τῶν χειρογράφων τούτων οὐδὲν εὔρον ἐπισκεφθεὶς τὴν μονὴν ταύτην τὸ δεύτερον τῇ 21 Ἰουνίου 1907. Ἀντέγραψα ὁμῶς τὰ ἐν τῇ μονῇ πατριαρχικά σιγίλλια, μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας ἐπιδειχθέντα μοι ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου ἡγουμένου κ. Θεοφίλου Ἀναστασοπούλου τυχῶν τῆς προθύμου συνεργασίας τῶν συνοδευσάντων με εἰς τὴν μονὴν κκ. Παρασκευᾶ Νικολοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου Πύργου, καὶ τοῦ τελειοφοίτου τῆς φιλολογίας καὶ ἐπιμελητοῦ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαιοτήτων κ. Θ. Λώλου.

Ἐἶνε δὲ τὰ σιγίλλια ταῦτα α') τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παλαίου Β' ἔτους 1747· β') μέρος σιγιλλίου τοῦ

¹ Buchon La Grèce continentale et la Morée. Ἐν Παρισίοις. 1843 σ. 505.

πατριάρχου Σωφρονίου (1774-1780)· γ') τοῦ πατριάρχου Γαβριήλ Δ' ἔτους 1784· δ') τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε' ἔτους 1798. Ἐχουσι δὲ τὰ σιγίλλια ταῦτα ὧδε·

Α'

Παῖσιος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικός Πατριάρχης.

† Φανερόν δήπουθεν, καὶ ὁμολογούμενον, καὶ ἀποδεδειγμένον ἐκ τε βασιλικῶν θεσπισμάτων, καὶ συνοδικῶν ψηφισμάτων, ὡς ὁ καθ' ἡμᾶς ἀγιώτατος ἀποστολικός, | οἰκουμενικός τε, καὶ πατριαρχικός θρόνος ἔχων τὴν καθόλου μέριμναν πασῶν τῶν ἀπανταχοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ εὐαγῶν οἰκῶν τε, καὶ θείων σκηνωμάτων, ἐξουσίαν εἴληφεν ἀνέ|καθεν ὑπερασπιζέσθαι ὡς οἶόν τε, καὶ δεφενδεύειν τὰ κατὰ καιροὺς προσφύγοντα αὐτῷ ἀντιλήψεώς τε καὶ βοηθείας χάριν ἱερὰ καταγώγια, καὶ σταυροπηγιακῆς αὐτὰ τιμῆς, ἐ|λευθερίας τε, καὶ ἀξίας, καὶ αὐτονομίας ἀξιοῦν· ὁ δὲ προνόμιον τοῦτο καθ' ὑπεροχὴν τῶν ἄλλων πατριαρχικῶν θρόνων ἀπ' ἀρχῆς κεκλήρωται, ἅτε προφερέστερος, καὶ ἀνώτερος ἐ|κείνων πολλῶ τῷ μέσῳ καὶ καθ' ἕτερα πολλὰ γνωριζόμενος, εὐποιεῖν τε, καὶ εὐεργετεῖν πᾶσι τρόποις εἴωθε κατὰ χρέος ἐ-εἶποτε τὰ τῆς ἐνούσης αὐτῷ ἀντιλήψεώς τε, καὶ δεφενδεύσεως | χρήζοντα. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν ἀνηνέχθη, καὶ ἐδηλοποιήθη ἡμῖν ἤδη παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Χριστιανουπόλεως, ὑπερτίμου καὶ ἐξ-άρχου πάσης Ἀρκαδίας ἐν ἀγίῳ πνεύματι· | ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κυρ Δανιήλ, ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ταύτη διατελεῖ ἱερὸν μονήδριον τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, κείμενον κατὰ τὴν τοποθεσίαν | Ζαχαριάναν λεγομένην πλησίον τοῦ χωρίου Φιλιατρῶν, ἐνοριακόν τε ἀρχῆθεν ὄν, καὶ ὑποκείμενον τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει ταύτῃ· διὰ τινὰ οὖν μεσεμβολοῦντα ἐνδεχόμενά τε καὶ ὠδι:-|νώμενα αἷτια οὐ τὴν τυχοῦσαν αὐτῷ ἐπαπειλοῦντα βλάβην τε, καὶ ζημίαν θείῳ ζήλῳ ἢ αὐτοῦ ἱερότης κινηθεῖς, καὶ ὡς τὰ πρὸς τὴν τοῦ-του σύστασιν τε, καὶ ὠφέλειαν συντείνοντα θεοφιλῆ τε | γνώμη, καὶ εὐλαθεῖ προαιρέσει ἀποβλεψάμενος, καὶ ἐνὶ λόγῳ ὑπεραγαπῶν τὴν ἐκείνου διαμονὴν καὶ εὐστάθειαν, αὐξήσιν τε, καὶ βελτίωσιν, ὡς θεο-

σεβῆς τε, καὶ εὐλαβῆς, καὶ | τιμιος, καὶ ἄξιος ἀρχιερεὺς, προσίδραμε
 τῷ ἐλέει· καὶ τῇ προνοίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκ-
 κλησίας, καὶ ἰδεδῆθη θερμῶς, ἐφ' ᾧ σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ, ἐλευθερίᾳ τε,
 καὶ | αὐτονομίᾳ τιμηθῆναι τὸ ἱερόν τοῦτο μονῆδριον δι' ἡμετέρου πα-
 τριαρχικοῦ συνοδικοῦ περιγυλιώδους γράμματος. Τούτου χάριν καὶ
 ἡμεῖς τὴν θερμὴν αὐτοῦ αἴτησιν ταύτην ὡς εὖ: | λογον τε, καὶ δι-
 καιᾶν ὤσαν, καὶ πρὸς θεοφιλῆ σκοπὸν ἀφορῶσαν εὐμενῶς τε, καὶ φι-
 λανθρώπως ἀποδεξάμενοι, γράφοντες διὰ τοῦ παρόντος κατὰ τὰ ἄπερ
 ἀνέκαθεν κέκτη: | ται προνόμια ὁ καθ' ἡμᾶς ἀγιώτατος, πατριαρχι-
 κός καὶ οἰκουμενικός θρόνος, ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς ¹ μετὰ τῶν
 περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ | πνεύ-
 ματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ἐν τῇ ῥη-
 θείᾳ ἐπαρχίᾳ Χριστιανουπόλεως κατὰ τὴν τοποθεσίαν Ζαχαριάναν
 πλησίον τοῦ χωρίου Φιλιατρῶν διατε: | λουῖν ἐνοριακὸν τῆς αὐτῆς μη-
 τροπόλεως σεβάσμιον μονῆδριον τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου μετὰ
 πάντων τῶν προσόντων αὐτῷ κτημάτων, καὶ ἀφιερωμάτων, κινη-
 τῶν τε, καὶ | ἀκινήτων, καὶ τῶν εἰσέπειτα προσκτηθησομένων αὐτῷ
 ὑπάρχη κατὰ πάντα δικαίου λόγον τὸ ἀπὸ τοῦδε, καὶ εἰς τὸν ἐξῆς
 ἅπαντα χρόνον, καὶ λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται | πατρι-
 αρχικόν, σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον, ἀδούλωτον, ἀκαταπάτητον, αὐ-
 τόνομόν τε, καὶ αὐτοδέσποτον, καὶ πάντῃ ἀσύδοτον, καὶ ἀκαταζή-
 τητον, καὶ ἀνενόχλητον, καὶ | ἀνεπηρέαστον παρὰ παντὸς προσώπου
 εἴτε ἀρχιερατικοῦ, εἴτε πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, καὶ παρ' οὔτινος οὐν
 ἑτέρου τὸ σύνολον, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλον ὅλως τί δοῦναι, εἴτε αὐτῇ
 τῇ | καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ μόνῳ τῷ καθ'
 ἡμᾶς πατριαρχικῷ καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑποκείμενον, καὶ ὑπ' αὐ-
 τοῦ δεσποζόμενον, καὶ ἐξουσιαζόμενον, κρινό: | μενόν τε, καὶ ἀνακρι-
 νόμενον, διεξαγόμενόν τε, καὶ κυβερνώμενον· οἱ δ' ἐν αὐτῷ συνασκού-
 μενοὶ ὀσιώτατοι πατέρες ὀφείλουσι δεικνύειν αἰείποτε τὴν ὀφειλομέ-
 νην, | καὶ προσήκουσαν τῷ προστώτι αὐτῶν, καὶ μάλιστα τῷ παρ'
 ἡμῖν ἤδη ἀποκατασταθέντι ἐν αὐτῷ ἡγουμένῳ ὀσιωτάτῳ ἐν ἱερομο-
 νάχοις κύρ Κοσμάῳ τιμῆν, καὶ ἀγά: | πην, καὶ εὐλάβειαν, καὶ ὑποτα-
 γὴν, ὡς ἀνδρὶ θεοσεβεῖ τε, καὶ εὐλαβεῖ, καὶ τιμίῳ, καὶ ἀξίῳ, καὶ δε-

¹ Ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος συνοδικοῦ

κίμῳ, καὶ πείθεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι κατὰ τὸ πρέπον, καὶ | δίκαιον, καὶ κατ' αὐτὸν αὐτῷ ἀντιφέρεισθαι, ἢ ἐναντιοῦσθαι ἀτάκτως, διάγωντες καὶ πολιτεύεσθαι εἰρηνικῶς καὶ φιλαδέλφως, συμφρόνως τε, καὶ εὐτάκτως, καὶ κατὰ τὸ Λεπάγγελμα τῆς μοναδικῆς πολιτείας, καὶ ὡς οἶόν τε φροντίζειν διὰ παντὸς μετὰ πάσης προθυμίας τῆς συστάσεως, καὶ αὐξήσεως, καὶ βελτιώσεως, τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν μονη:|θρίου τούτου, καὶ μνημονεύειν ἀεννάως τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ ἀκολουθίαις ὡς νενομίσται· ἐν στερήσει δὲ ἡγουμένου γει:|νόμενοι, ἔχουσιν ἄδειαν ἀποκαθίσταν ἐν αὐτῷ κοινῇ αὐτῶν γνώμῃ τε, καὶ συναίνεσει, καὶ ἐκλογῇ ἡγουμένον ἄνδρα θεοσεβῆ τε, καὶ εὐλαβῆ, καὶ τίμιον, | καὶ ἀξιον, καὶ δόκιμον. Ἐν μόναις δὲ ταῖς συμπιπτούσαις αὐτῷ χειροτονίαις ἐχέτω τὴν ἐξουσίαν μόνος ὁ κατὰ τόπον ἀρχιερεὺς ἐκτελεῖν αὐτάς χωρὶς τῆς | τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἐξάπαντος· ὅστις δ' ἂν, καὶ ὁποῖος τῶν πάντων τολμήσῃ ποτὲ οἶφ' ἢ τινι τρόπῳ ἀθετῆσαι τε, καὶ ἀνατρέ:|ψαι, ἢ ὄλως διασεισάει τι τῶν ἐν τῷ παρόντι διοριζομένων, καὶ ἀποφαινομένων, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ποτ' ἂν ἢ τάξεώς τε, καὶ στάσεως, καὶ καταστάσεως, ἀφωρισμένος | εἴη παρὰ τῆς ὁμοουσιῆς, καὶ ζωοποιου, καὶ ἀδαιρέτου μακαρίας Τριάδος τοῦ ἐνός, καὶ μένου τῇ φύσει ἀγίου θεοῦ ἡμῶν, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ με:|τὰ θάνατον ἄλυτος, καὶ τυμπανιαῖος· αἱ πέτραι, καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς· κληρονομήσει τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγ:|χόνην τοῦ Ἰούδα· ἡ ὄργη τοῦ θεοῦ εἴη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδοι πώποτε ἐφ' οἷς ἐργάζεται καθ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐτοῦ· σχισθεῖ ἡ γῆ, καὶ καταπίοι αὐτὸν ὡς τὸν Δαθάν ποτε, καὶ Ἀβειρών, καὶ πάσαις ταῖς πατριαῖς, καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος· ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἐνδει:|ξιν, καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιῶδες βεβαιωτήριον γράμμα, καὶ ἐδόθη τῇ νέα σταυροπηγιακῇ μονῇ ταύτῃ· ἀψμζ κατὰ μῆνα Μάιον ἐπὶνεμήσεως ι^η. :—

Παῖσιος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας

Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης:—

† Ὁ Ἐφέσου..... † Ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος † Ὁ Νικομη-

Ε.Σ.Δ. της Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

δαίς Κύριλλος † Ὁ Νικαίας..... † Ὁ Χαλκηδόνος Κύριλλος
 † Ὁ Δέρκων Σαμουήλ † Ὁ Νεοκαισαρείας Νικόλαος † Ὁ
 Λακεδαιμονίας (;)..... † Ὁ Ῥόδου † Ὁ Φιλίππων
 καὶ Δράμας Καλλίνικος † † Ὁ Καλ-
 λίνικος † Ὁ Χαλκ.;..... Δανιήλ † Ὁ Ἐάνθης Μητροφάνης
 † Ὁ Χίου Δαμιανός(;))

Τὸ ἄνω σιγίλλιον εἶνε γεγραμμένον ἐπὶ περγαμηνῆς, φέρει
 δ' ἐξωθεν περικάλυμμα ἐκ πορφυρᾶς μετάξης. Σώζεται δ' ἀπο-
 κρεμασμένη ἀπ' αὐτοῦ ἡ μολυβδίνη σφραγίς τοῦ πατριάρχου,
 ἄριστα διατηρημένη καὶ φέρουσα ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου μέρους
 τὴν Θεοτόκον βρεφοκρατοῦσαν καὶ τὰς ἐπιγραφὰς ΜΡ ΘΥ καὶ
 ΙC ΧC, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ἄνω μὲν συμβολικὴν παράστασιν
 τοῦ δικεφάλου ἀετοῦ καὶ ἑκατέρωθεν τὸ κόσμημα ✕, κάτω δὲ
 τούτων ἐν πέντε στίχοις τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε:

† ΠΑΙCΙΟC ΕΛΕΩ Θ(Υ)
 ΡΧΙΕΠΙCΚΟΠΟC ΚΩΝ
 C ΑΤΙΝCΠΟΛΕΩC ΙΝΕ ΑC
 ΡΙΩΜΗC Κ ΟΙΚΟΥΜΕΝ[Ι]
 ΚΟC ΠΑΤΡΙΑΡΧΗC

Καὶ ἡ μὲν μεταξίνη μῆρινθος ἐξ ἧς ἀποκρέματα ἡ σφραγίς
 εἶνε κυανῆ, τὸ δὲ σχῆμα αὐτῆς εἶνε τοιόνδε:

Ἄνωθεν δ' ἐν τῇ πρὸς ἀριστερὰ ὡς κοσμεῖται τὸ σιγίλ-
 λιον ὑπὸ ἀτέχνου ἐγχρώμου εἰκόνας τῆς Θεοτόκου βρεφοκρα-
 τούσης.

Β'

Τοῦ κατωτέρου σιγιλλίου τοῦ πατριάρχου Σωφρονίου σώζεται μόνον μέρος ἀντιγράφου ἐπὶ χάρτου, καὶ δὴ ἄνω πρὸς ἀριστερὰ τῶ θεωμένῳ μέχρι τῆς διπλώσεως. Καὶ κατὰ πλάτος μὲν λειπouσιν ἕτερα δύο μέρη, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν κατωτέρω ἀσφαλῶν συμπληρώσεων, γενομένων ἐκ τῶν ἄλλων τῆς αὐτῆς μονῆς σιγιλλίων, ὥστε τοῦ πλάτους ἔχομεν σωζόμενον μόνον τὸ ἐν τρίτον. Καὶ κατὰ μῆκος δὲ λείπει τὸ ἡμισυ τοῦ χάρτου, ἀλλ' ἔχον πιθανώτατα μόνον μέρος αὐτοῦ γεγραμμένον. Κατὰ ταῦτα σώζεται ὀλίγον τι μικρότερον μέρος τοῦ ἔκτου τοῦ βλου. Αἱ δ' ἐν τῇ κατωτέρῳ ἐκδόσει τεθεῖσαι στιγμαὶ περιορίσθησαν χάριν ἀποφυγῆς πολλοῦ κενοῦ χώρου εἰς πέντε μόνον ἐκάστοτε ἀντὶ τῶν λειπόντων ἐκάστοτε περίπου 90-100 γραμμάτων, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀσφαλῶν συμπληρώσεων ἀπ' ἄλλων σιγιλλίων. Ἐκπεσόντος δὲ τοῦ κάτω μέρους, ἐν ᾧ ἡ χρονολογία καὶ αἱ ὑπογραφαί, ἠθέλομεν ἀγνοεῖ κατὰ ποῖον ἔτος τῆς πατριαρχείας τοῦ Σωφρονίου Β' (1774-1780) ἐξεδόθη τὸ σιγιλλιον τοῦτο, ἂν μὴ τὸ ἔτος ἐμνημονεύετο ἐν τῷ κατωτέρῳ ὑπ' ἀρ. Γ' σιγιλλίῳ· εἶνε δὲ τὸ 1777. Ἔχει δὲ τὸ σωζόμενον μέρος ὡδε·

Σωφρόνιος ἐλέφ [θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης].

. Πάντα τὰ καλῶς ποτὲ γεγονότα, καὶ διὰ σ. . . . | γραμμάτων εἰς μονιμότητα, ἵνα μὴ τῇ τοῦ καιροῦ μακ. . . . | λόμενον ἔργον διεκτελεῖται ἰ' ἐς αἰεὶ ὑπὸ τῶν κατὰ καιροῦς ἐμπειστυμ[ένων]. . . . | νος διὰ βασιλικῶν θεσπισμάτων, καὶ κανόνικων ψηφισμάτων. . . . | καὶ σεβάσματα ἐνοριακὰ μοναστήρια, ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις καὶ τοῖς [ἀπονε]μειν τὸ τοιοῦτον προνόμιον καὶ σταυροπηγιακὰ ἀποκαθιστῆν πρὸς ὠφέλειαν. . . . [ἑπτα]κοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδομον ἔτος, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ [αἰοδύμου κύρ Παΐσιου, περιέχον ὅτι

* Ἡ λέξις διεκτελεῖται προεπιθεμένη ἄνωθεν διὰ παραπερκτικῶν σημείων :

ὁ μακαρίτης κύρ Δανιήλ τότε ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος ἐν Χριστία]νουπόλει θεῖῳ ζήλω κινήσει ἐζήτησε καὶ εἰδείθη ἀποκαταστήσαι σταυροπήγιον τὸ κατὰ τὸ χωρίον Ζαχαριάναν πλησίον τοῦ χωρίου Φιλαντρῶν ἱερὸν καὶ σιβάσμιον μονίδριον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ὄν] | ἐνοριακόν, προσηλωμένον καὶ ὑποκείμενον τῇ μητροπόλει ταύτῃ, διὰ [ταῦτα] προσηκαμένη ἡ ἐκκλησία ἀποκατεστήσατο αὐτὸ, ὡς εἴρηται, σταυρο[πηγιακόν] [τὰ λοιπὰ σταυροπηγιακὰ μοναστήρια, Τὸ γοῦν μονίδριον τοῦτο . . . | εὐρισκόμενον ἐνοριακόν μοναστήριον τιμώμενον καὶ αὐτὸ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Κοιμήσεως] | [Πνεῦμα]τι ἀγαπητός ἡμῶν ἀδελφός καὶ συλλειτουργός κύρ Ἰάκωβος | τὸ εἰρημένον ἱερὸν μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεο[τόκου τῆς Κοιμήσεως] | καὶ διοικεῖσθαι καὶ ἐξοικονομεῖσθαι καὶ δεφενδεύεσθαι ὑπὸ τοῦ | τὰ λοιπὰ σταυροπηγιακὰ μοναστήρια, προσεπιζητῆσαι καὶ τ. . . . [σταυροπηγια]κόν μοναστήριον τῆς Κοιμήσεως. . . . [προ] | τερν ἐνοριακῶ, ἤδη δὲ ἀποκατασταθέντι σταυροπηγιακῶ ὡς. . . . | ἐλεύθερα τῇ τοιαύτῃ ἀλληλουχίᾳ συνδούμενα, καὶ τὸ μὲν ἐν. . . . | μενον καὶ μετόχειον αὐτοῦ διασωζόμενα ἀμφοτέρα ἐν ἀρίστῃ καταστάσει]. . . . | τῆς ἐκκλησίας τυγχάνοντα, καὶ τὴν ἀναφορὰν καὶ σχέσ[ιν]. . . . | ρον ἀφορῶσαν εὐμενῶς ἀποδεξάμενοι, γράφοντες. . . . | ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. Ἴνα τὰ εἰρη[μένα]. . . . | (ὅπερ ὑπῆρχε πρότερον ἐνοριακόν) καὶ τὸ ἕτερον τὸ ἐν. . . . | σταυροπήγιον) αὐτὰ ταῦτα τὰ μοναστήρια ἀμφοτέρα. . . . | θησομένων αὐτοῖς, ὑπάρχωσι κατὰ πάντα δικ[αίου λόγον τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον. καὶ λέγωνται καὶ παρὰ πάντων γινώσκωνται πατριαρχικὰ, | σταυροπηγιακὰ], ἐλεύθερα, ἀδούλωτα, ἀκαταπάτητα, [αὐτόνομά τε καὶ αὐτοδέστοτα καὶ πάντῃ ἀσύδοτα καὶ ἀκαταζήτητα καὶ ἀνενόχλητα καὶ ἀνεπηρέαστα παρὰ παντός προσώ] | που εἴτε ἀρχιερατικοῦ ἐξάρχου [καὶ παρ' οὐτινοσοῦν ἐτέρου τὸ σύνολον, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλοντα ὄλως τι δοῦναι, οὔτε αὐτῇ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ] | ἐκκλησίᾳ οὔτε ἄλλῃ τινί, μόνῃ τε τῷ καθ' [ἡμᾶς πατριαρχικῶ καὶ οἰκουμενικῶ θρόνῳ ὑποκείμενα καὶ ὑπ' αὐτοῦ δεσποζόμενα καὶ ἐξουσιαζόμενα] | κρινόμενά τε καὶ ἀνακρινόμενα, διεξαγόμενα. . . . | μοναστήριον ἐπέχει τόπον κεφαλῆς πρὸς τὸ ἔτε[ρον]. . . . | τ. . . . τ εἰ . . . τοῦ ὑπο. . . .

Γ'

Γαβριήλ ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
 Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων μέλει τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ, πατριαρχικῷ, ἀποστολικῷ, καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ, ὅτι δὲ καὶ ὡς περὶ ἀναγκαίων τῶν εὐχῶν οἰκῶν, καὶ Ἱερῶν μοναστηρίων, γενναίαν τὴν φροντίδα | καταβάλλεσθαι προσήκει, οὐκ ἔστιν, ὅστις ἀμφισβητήσειεν· ἐπειδὴ γὰρ ἀναγκαῖα τοῖς εὐσεβέσιν ὁ πρὸς θεὸν ὕμνος καὶ τῶν θείων, καὶ Ἱερῶν μοναστηρίων τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν πίστεως τελεταί, τῶν ἀναγκαίων ἄρα | καὶ τὰ ἱερὰ ταῦτα καταγώγια, ἐν οἷς ἐκεῖνα ἐπιτελεῖται. Ταύτη τοι καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλησία ἐκ παντὸς τρόπου περὶ τούτων ἐπιμελεῖται, ὅπως ἐς αἰεὶ διαμμένη ἐν ἀσφαλεῖ, καὶ πολλὰ τούτων τοῦ σταυροπηγιακοῦ προνομίου ἀξιοῦσα ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν πρόνοιάν τε, καὶ ἐπίσκεψιν ἔχουσα διατηρῆ· ἐπεὶ δὲ εἰκὸς ποτε διὰ χρόνου ἀποβῆναι τῆς μνήμης τὸ πρόνομιον αὐτοῖς τοῦτο, διὰ ταῦτα καὶ ἐν σιγγιλιώδεσι γράμμασι κατασφαλίζει αὐτὰ, ἀνακαινίζουσα πρὸς τὴν χρείαν ἐκ διαδοχῆς τὸ ἀξίωμα αὐτοῖς τοῦτο, ὡς οὕτως ἂν ὑπὸ νεαρᾶ τῆ μνήμῃ ἐς αἰεὶ διαφυλαχθησόμενα ἀνεπιχειρήτα τῆ πλεονεξία. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν ἐνεφανίσθη ἡμῖν | ἐπὶ συνόδου πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιώδες γράμμα ἐκδοθὲν κατὰ τὸ παρῆληλυθὸς χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ἑβδομον σωτήριον ἔτος ἐπὶ ἐπινεμήσεως ἰ^η ἐπὶ πατριαρχεύοντος τοῦ αἰοιδίμου Κωνσταντινουπόλεως | κύρ Σωφρονίου, καὶ περιέχον, ὅτι καὶ τότε ἐνεφανίσθη ἴσον παλαιοῦ πατριαρχικοῦ, συνοδικοῦ, σιγγιλιώδους γράμματος ἐκδοθέντος ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἑβδόμῳ ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ αἰοιδίμου κύρ | Παλαίου, περιέχον, ὅτι τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χριστιανουπόλεως κείμενον κατὰ τὸ χωρίον Ζαχαριάνιαν λεγόμενον, πλησίον τοῦ χωρίου Φιλαντρῶν ἱερὸν, καὶ σεβάσιμον μονίτριον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ὑποκείμενον | ὃν καὶ ἑνοριακὸν τῆς εἰρημένης ἀγιωτάτης μητροπόλεως, τότε ὁ ἀρχιερατικῶς ἐκείνης προϊστάμενος μακαρίτης Χριστιανουπόλεως κύρ Δανιήλ, θείῳ ζήλῳ κινήσει πρὸς πλείω ἀσφάλειαν τοῦ μονιδρίου

τούτου, θερμῶς ἐδεήθη ἀποκαταστήσαι αὐτὸ σταυροπήγιον· ὅθεν καὶ κατὰ τὴν αἴτησιν, καὶ θερμὴν δέησιν τοῦ εἰρημένου μακαρίτου Χριστιανουπόλεως ἀπεκατέστη τότε τὸ ῥηθὲν μονίδριον σταυροπηγιακὸν διὰ πατριαρχικοῦ, καὶ συνοδικοῦ γράμματος ἀσύδωτον, ἀδούλωτον, καὶ ἀκαταπάτητον, ἀμέσως ὑποκείμενον τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ πατριαρχικῷ, ἀποστολικῷ, καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ. Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως συντελέσθη τῇ δεήσει τοῦ εἰρημένου μακαρίτου Χριστιανουπόλεως κύρ Δανιήλ· εἶτα δὲ ἐπειδὴ τὸ ῥηθὲν μονίδριον, ἡξιώτω μὲν σταυροπηγιακῆς ἀξίας, ἔτυχε μὲντοι ἐκ παλαιοῦ ὡς μετόχιον ὑποκείμενον τῷ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὡλένης κατὰ τὸ χωρίον Σκαφιδιά ἐνοριακῷ μοναστηρίῳ τιμωμένῳ καὶ αὐτῷ ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· διὰ ταῦτα καὶ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Ὡλένης, καὶ ὑπέρτιμος, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κύρ Ἰάκωβος ἄτοπον ἠγησάμενος, εἰ τὸ μὲν μετόχιον ἐκεῖνο καὶ ὑποκείμενον μοναστήριον σταυροπηγιακῆ ἀξία τετίμηται, ὃ δὲ ὑπόκειται, ἐνοριακὸν αὐτὸς παρακατέχει, καὶ μέλους ἐλευθεριάζοντος αὐτὸς τὴν κεφαλὴν δούλην ἑαυτῷ φυλάττει· ταῦτα οὖν λογιζόμενος ὁ ῥηθεὶς ἅγιος Ὡλένης, καὶ τὸν αὐτὸν ζῆλον τῷ ῥηθέντι ποτὲ Χριστιανουπόλεως, ἀναλαβὼν, οἰκείᾳ βουλή, καὶ αὐθαιρέτῳ γνώμῃ ἀπὸ ζώσης αὐτοῦ φωνῆς φέρων καὶ αὐτὸς τὸ ῥηθὲν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ μονίδριον, ὑπήγαγε τῷ καθ' ἡμᾶς, ἀγιωτάτῳ, πατριαρχικῷ θρόνῳ, καὶ οὕτως ἀμφοτέρω τὰ Ἱερὰ μοναστήρια ἐξ ἐνοριακῶν, ἀνεδείχθησαν σταυροπήγια, ἐλεύθερα, καὶ ἀκαταπάτητα τῇ ἀξιώσει, καὶ δεήσει τῶν εἰρημένων ἀρχιερέων. Ἐπειδὴ οὖν ταῦτα περιέχει τὸ ῥηθὲν σιγγιλιώδες γράμμα τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου κύρ Σωφρονίου, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς συνασκούμενοι ἤδη ὀσιώτατοι πατέρες, θερμῶς ἐδεήθησαν ἀνακαινισθῆναι τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν αὐτῶν, καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγγιλιώδους¹ γράμματος. — Διὰ ταῦτα τὴν δέησιν αὐτῶν, ὡς συνήθη ἡμῖν, καὶ εὐλογον οὔσαν ἀποδεξάμενοι, ἔγνωμεν ἐπινεῦσαι αὐτοῖς πρὸς τὴν βούλησιν· καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύ-

¹ Αἱ λέξεις δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγγιλιώδους ἐπὶ ἄλλων διεξαζόμενων.

ματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἀμφοτέρω
 τὰ εἰρημμένα Ἱερά, καὶ σεβάσματα μοι|ναστήρια τὰ σεμνυνόμενα ἐπ'
 ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τὸ τε ἐν τῇ ἐπαρ-
 χίᾳ Ὁλένης εἰς χωρίον Σκαφιδία, καὶ τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χριστιανου-
 πόλεως εἰς τοποθεσίαν Ζαχαριάνιαν | λεγομένην πλησίον τοῦ χωρίου
 Φιλικντρῶν μετὰ πάντων τῶν ἐλαιῶνων, καὶ ἐλεοτριβείων, καὶ λοι-
 πῶν πραγμάτων¹ αὐτοῦ τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν εἰςέπειτα προ-
 γνησομένων ὑπάρχω:|σι κατὰ πάντα δικαίου λόγου ἀπὸ τοῦδε, καὶ
 εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα αἰῶνα, καὶ λέγονται, καὶ παρὰ πάντων γινώ-
 σκονται πατριαρχικά, σταυροπηγιακά, ἐλεύθερα, ἀδούλωτα, ἀκα-
 τα:|πάτητα, αὐτόνομά τε, καὶ αὐτοδέσποτα, καὶ πάντη ἀσύδοτα,
 ἀκαταζήτητα καὶ ἀνενόητα, καὶ ἀνεπηρέαστα παρὰ παντὸς πρῶ-
 του ἀρχιερατικοῦ, καὶ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, καὶ παρ' | οὔτινωσοῦν
 ἄλλου, μηδενὶ μηδὲν ὅλως ὀφείλοντα δοῦναι, μήτε τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ
 Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλησίᾳ, μήτε ἄλλῳ τινὶ, μόνῳ τε τῷ καθ' ἡμᾶς
 ἀγιωτάτῳ, ἀποστολικῷ, πατριαρχι:|κῷ, καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ὑπο-
 κείμενα, καὶ ὑπ' αὐτοῦ δεσποζόμενα, καὶ ἐξουσιαζόμενα, κρινόμενά τε
 καὶ ἀνακρινόμενα· καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὁλένης κατὰ τὸ | χω-
 ρίον Σκαφιδία κείμενον τοῦτο σταυροπηγιακὸν μοναστήριον, ἐπέχει
 τόπον κεφαλῆς πρὸς τὸ ἕτερον τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χριστιανουπόλεως
 εἰς τοποθεσίαν Ζαχαριάνιαν λεγο:|μένην πλησίον τοῦ χωρίου Φιλικν-
 τρῶν, ἐκεῖνο δὲ πρὸς τοῦτο ὑπάρχη καὶ λέγεται μετόχιον αὐτοῦ ὡς
 ἕκπαλαι. Οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς συνασκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες ὀφείλωσι
 διάγειν | εὐτάκτως, καὶ σωφρόνως, εἰρηνικῶς τε καὶ φιλαδέλφως κατὰ
 τὸ ἐπάγγελμα τῆς μοναδικῆς πολιτείας· καὶ φροντίζειν ὡς οἶόν τε
 μετὰ πάσης προθυμίας τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώ:|σεως τῶν αὐτῶν
 Ἱερῶν μοναστηρίων, καὶ μνημονεύειν τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ
 ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ ἀκολουθίαις ὡς νενόμι-
 σται· ἐν στερήσει δὲ ἡγουμένου | γυνόμενοι, ἔχωσιν ἄδειαν ἀποκαθι-
 στῆν ἐν αὐτοῖς τῇ κοινῇ γνώμῃ, καὶ συναινέσει, καὶ ἐκλογῇ, ἡγου-
 μένους, ἀνδρας θεοσεβεῖς καὶ εὐλαβεῖς, τιμίους τε, καὶ ἀξίους, καὶ
 δοκίμους, ἐν | δὲ ταῖς ἐμπιπτούσαις χειροτονίαις ἔχωσι προσκαλεῖν

¹ Αἱ λέξεις ἐλαιῶνων καὶ ἐλεοτριβείων καὶ λοιπῶν πραγμάτων ἐπὶ ἄλλων διεξιζόμενων.

ἢ τοὺς κατὰ τόπον ἀρχιερεῖς, ἢ ἄλλους τινὰς τῶν πλησιοχώρων, ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν τὰς χειροτονίας αὐτῶν μετὰ τῆς κανονικῆς | παρατηρήσεως· ὅς δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων τολμήσῃ ποτὲ οἰωδῆτινι τρόπῳ ἀθετῆσαι τι καὶ ἀνατρέψαι, ἢ ὅλως διασεῖσαι τι τῶν ἐν τῷ παρόντι διωριζομένων, καὶ ἀποφαινομένων, ὁ | τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴη τάξεως, καὶ καταστάσεως, καὶ βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει θεοῦ κυρίου Παντοκράτορος, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγ|χώρητος, καὶ πάσαις ταῖς πατριακαῖς, καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος, καὶ ἔνοχος τῷ πυρὶ τῆς γένεως, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος· ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παλαιὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν σιγγιλιώδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν κἄν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἀπελύθη εἰς ἐνδειξιν, καὶ ἀσφάλειαν· † ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ τετάρτῳ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ἐπὶνεμήσεως τρίτης:—

Γαβριὴλ ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμένικὸς πατριάρχης.

† Ὁ Ἐπίσου Σαμουὴλ † Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος † Ὁ Ἀγχιάλου(;) Ἀγάπιος † Ὁ ...θ...ας(;) Ἀμφιλόχιος(;) † Ὁ Καλκιδόνος Πανάρετος(;) † Ὁ Δέρκων Μ...ήλ † Ὁ ...ων....
† Ὁ Δράμας Γρηγόριος † Ὁ Ἀγ...ου † Ὁ Ναυπάκτου (ἢ Ναυπλίου;) Μελέτιος † Ὁ Ὠλένης Ἰάκωβος

Ἐκ τοῦ σιγιλίου τούτου, γεγραμμένου ἐπὶ περγαμηνῆς, ἀποκρέμαται ἡ μολυβδίνη σφραγίς τοῦ πατριάρχου, φέρουσα ἐπὶ μὲν τῆς ἐτέρας ὀψεως τὴν Θεοτόκον βρεφοκρατοῦσαν μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν ΜΡ ΘΥ καὶ ΙC ΧC, ὀπισθεν δ' ἐν ὀκτῶ στίχοις τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε·

ΓΑΒΡΙΗΛ
 ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
 ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙ
 ΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ
 ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
 ΑΥΤ

Ἡ δὲ μεταξωτὴ μῆρινθος τῆς ἀποκρεμάσεως εἶνε μελανὴ καὶ εὐρηγται διαπεπερασμένη διὰ τῆς περγαμηνῆς ἐν σχήματι ὁμοίῳ πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἐν σ. 83.

Περιβάλλεται δὲ καὶ τοῦτο τὸ σιγίλλιον ἔξωθεν, ὡς τὸ τοῦ Πακίου, διὰ πορφυροῦ μεταξωτοῦ περικαλύμματος.

Δ'

Τὸ ἐπόμενον σιγίλλιον τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε' ἔτους 1798 σώζεται ἐν πρωτοτύπῳ ἐπὶ περγαμηνῆς, φέρον ἀποκρεμαμένην καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ πατριάρχου, ἔχουσαν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τὴν Θεοτόκον βρεφοκρατοῦσαν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ΜΡ ΘΥ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου εἰς ὀκτὼ στίχους τὴν ἐπιγραφὴν

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ *
 ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ *
 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩ[Σ]
 ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙ
 ΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ *
 ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
 ΑΥΝΖ

Ἡ μεταξωτὴ μῆρινθος ἐξ ἧς ἀποκρέμαται ἡ σφραγίς εἶνε ὑποκύανος· τὸ δὲ σχῆμα τῆς ἀποκρεμάσεως τοιόνδε·

Αἱ ἐν ἀγκύλαις τεθειμέναι ἐν τῇ ἐμῇ ἐκδόσει λέξεις, συμπίπτουσαι πρὸς τὰς πτυχὰς τῆς περγαμηνῆς, ἀνεπληρώθησαν ἐκ τοῦ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. Ε' σιγιλλίου τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου.

Γρηγόριος ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ὅσα μὲν κατὰ τοὺς θείους θεσμούς καὶ τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας τυγχάνει διακυβερνώμενα, πολλὴν ἔχουσι τὴν χάριν παρὰ θεοῦ καὶ τὸ ἔλεος μέγιστον, ὅσα δὲ τοῦναντίον παραβαίνει τῶν ὄρων | ἐκτρεπόμενα, ἐν τούτοις προφανῆς ἡ ἀκοσμία, κατὰδηλος ἡ φθορά, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ τῶν ψυχῶν ἀπώλεια· εἰ γὰρ καθάπερ οἱ περὶ τῶν καθ' ἑ[καστ]ῶν ἐκκλησιῶν νόμοι, οὕτω καὶ οἱ περὶ τῶν σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων τῶν ὑπὸ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ ἀπαράτρεπτοι διαφυλάττοντο, καὶ τῆς κατὰ νόμους ἐπιμελείας καὶ προστασίας κάκεινα ἤξιούοντο παρὰ τῶν αἰεὶ πατριαρχευόντων, οὐκ ἂν τοσαῦτα καὶ | τηλικαῦτα τὰ δεινὰ τοῖς μοναστηρίοις συνέβαινεν· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ οἶδαμεν ὅπως τῶν ἱερῶν παρημελημένων νόμων, εἰς τοσαύτην προῆλθον ἀκαταστασίαν καὶ ἔλσεινὴν ἀπώλειαν τὰ ἱερὰ ταῦτα καταγώγια· διὰ ταῦτα εὐθύς ἀνελήφοσιν ἡμῖν τοὺς οἰακὰς τοῦ παγκοίνου τουτουῖ σκάφους ἔδοξε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ παρημελημένα αὐτὰ εὐαγῆ μοναστήρια διορθώσασθαι, ἀφορῶσι πρὸς τὸ ἐκείνων συμφέρον, ὡς μέλη γνήσια ὄντα τῆς | καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ τῷ σταυροπηγιακῷ καὶ πατριαρχικῷ προνομίῳ τιμημένα· ἄλλως τε, οὐδὲ καινοὺς τινὰς ἀφ' ἑαυτῶν νόμους φέρουσιν, ἀλλ' ἀρχαίους ἀνανευόμενοι καὶ γεραροὺς. Τὴν γὰρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων προστασίαν τοῖς ἐπισκόποις ἐπιτρέπουσιν οἱ ἱεροὶ νόμοι καὶ κανόνες τὸν τοῦ θεοῦ φόβον προτίθεσθαι διακελευόμενοι, ἵνα εἰ γε δέοντο, καὶ αὐ-

τοὶ ἀπολαμβάνωσιν ἄν τράπον ὁ λη:⁹ᶜ τῶν ἀγίων Ἀ|ποστόλων κα-
 νῶν καὶ ὁ κε:⁹ᶜ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἱεράς συνόδου, καὶ ἡ ἐν Χαλκηδό-
 νι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ ὁ τε ια:⁹ᶜ καὶ ὁ ιβ:⁹ᶜ καὶ τῆς ἐν
 Ἀγκύρᾳ ὁ ιε:⁹ᶜ καὶ ὁ ιθ:⁹ᶜ τῆς ἐν Τρούλλῳ· καὶ ἄλλοι πλείστ' ὅσοι
 σεπτὰ νόμοι καὶ | κανόνες σαφῶς φαίνονται τὴν τῶν ἱερῶν μοναστη-
 ρίων ἐξουσίαν τοῖς ἐπισκόποις διδόντες, ὥστε μεταλαμβάνειν μὲν καὶ
 αὐτοὺς τῶν δεόντων, εἴ γε δεῖντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν χρείας, τὴν δὲ
 πρὸς ἑκείνα ἐπιμέλειαν μεγίστην τε καὶ ὡς | θεοῦ ἐφορῶντος ποιεί-
 σθαι, ἵνα προστατεύωσιν αὐτῶν καὶ οἰκονόμους καὶ ἐπιτρόπους καὶ
 ἡγουμένους ἀποκαθιστῶσιν ἐν αὐτοῖς καλῶς περὶ τῆς ἀυξήσεως καὶ
 βελτιώσεως τούτων ἐπιμελούμενοι, ἵνα μὴ δι' ἀμέλειαν ἔνοχοι γένων-
 ται τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις, οἱ δὲ οἰκονόμοι ἡγουμένοι τε καὶ
 ἐπίτροποι διακόμενοι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐπισκόπων, καὶ δίχα
 τῆς ἀδείας αὐτῶν, μήτε πωλῶσι μοναστηριακόν τι κτῆμα, ἀλλ' οἰκο-
 νομῶσι καλῶς πρὸς τὴν ἐκείνων ὁδηγίαν καὶ ἀδειαν, ὅπως μὴ καὶ αὐ-
 τοὶ ὡς ἀνατρέποντες τοὺς ἐκκλησιαστικούς τούτους ὄρους καὶ κανό-
 νας βαρυτάτοις ὑποπέσωσι τοῖς ἐπιτιμίοις καὶ τιμωρίαις. Ταῦτα μὲν
 οὖν οἱ θεοὶ νό-|μοι ἀποφαίνονται περὶ τῶν ἱερῶν μοναστηρίων· τού-
 των δὲ τὰ μὲν [τοῖς κα]τά τόπον ἐπιτετραμμένοις ἐνοριακὰ τῆς προσ-
 ηκούσης ἀρχιερατικῆς ὡς εἰκὸς ἐπ' [αὐξήσει] τυγχάνει ἐπιμελείας·
 μόνα δὲ τὰ τῆ σταυροπηγιακῆ ἀξία τετι-|μημένα οὐκ οἶδαμεν ὅπως
 πρὸ χρόνων πολλῶν παρημέληται [καὶ δεῖν ὡς θεοῦ] ἐφορῶντος διοι-
 κεῖσθαι αὐτὰ καὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιμελείας τῆς [ἀνα]λόγου ἀξι-
 οῦσθαι, ὅπως αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχοντα διαμείνη | περι-
 ποιεῖται δὲ τὰ προσγενησόμενα ἄν' τῶν δὲ φαύλων τὰ μὲν προσόντα
 ἀποδιοπομπεῖται, τὰ δὲ συμβησόμενα ἄν' διακωλύονται. Τοιαύτην
 οὖν κατὰ νόμον [οἶν] τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν σταυροπηγιακῶν
 ἡμῶν μοναστηρίων καθό|λου φροντίδα κατεβάλλομεν, ἐκθέμενοι κατὰ
 κοινήν γνώμην [καὶ συν]οδικὴν διάγνωσιν ἱερὸν τόμον, ἀποφαινόμενοι
 συναρδᾶ τοῖς ἱεροῖς νόμοις, καὶ τοῖς ὧδε γραφομένοις περὶ τῆς εἰς τὸ
 ἐξῆς ἀρίστης διοικήσεως ἐκάστου | σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου, καὶ
 εὐνομίας τῶν ἀσκουμένων ὁσιωτάτων πατέρων καὶ τῆς δυνατῆς ἀντι-
 λήψεως καὶ ἀμέσου προστασίας αὐτῶν παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χρι-
 στοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀνανεοῦντες τὰ παλαιγενῆ πατριαρ-|χικά
 καὶ συνοδικὰ αὐτῶν σιγγίλια δωρεάν, καὶ ἐπικυροῦντες ἅπαξ τὰ σταυ-

ροπηγιακὰ αὐτῶν προνόμια εἰς δικηνεκὴ συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἀσφάλειαν, μὴ δεόμενα ποτέ ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως, ὡς καὶ | περὶ τοῦ ἐν τῇ μητροπόλει Ὡλένης ἐν τῇ χώρᾳ Γαστούνης ἱεροῦ καὶ σεβασμίου μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπιλεγομένου Φραγκοπήδημα. Τὸ γὰρ μοναστήριον τοῦτο ὑπῆρχε μὲν πρότερον μετόχιον προσηλωμένον τῷ αὐτῷ ἡμετέρῳ πατριαρχικῷ καὶ σταυροπηγιακῷ μοναστηρίῳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας Χρυσοπηγῆς, ἀλλ' ἤδη ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Ναυπλίου κύρ Ἰάκωβος, καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμυκλῶν κύρ Νικηφόρος οἱ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι | ἀγαπητοὶ ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοὶ δι' ἐνυπογράφου αὐτῶν γράμματος δηλοποιοῦσιν, ὅτι τὸ μοναστήριον τοῦτο τὸ ἐπιλεγόμενον Φραγκοπήδημα ὑπηρετεῖ τῇ καταστάσει τοῦ ῥηθέντος μοναστηρίου τῆς Παναγίας, καὶ ὅτι εὐλογον καὶ δίκαιον ἔδοξεν αὐτοῖς ἀποσπασθῆναι τοῦ μοναστηρίου ἐκείνου, καὶ ἀποκατασταθῆναι καθ' ἑαυτὸ διοικούμενον σταυροπηγιακὸν πρὸς αὔξησιν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ. Ὅθεν ἐπικυροῦντες τὴν γνώμην τῶν εἰρημένων ἀδελφῶν ἀρχιερέων | γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμῶν [ἱερωτάτων] ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ῥηθὲν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπιλεγόμενον Φραγκοπήδημα τὸ ἐν τῇ μητροπόλει Ὡλένης ἐν τῇ [χώρᾳ Γαστούνης] μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων [αὐτοῦ] κινητῶν καὶ ἀκινήτων τῶν τε ἤδη ὄντων [καὶ τῶν εἰσέπειτα] προσγενησο-|σομένων ἂν, ὡς ἀνέκαθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, οὕτω καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον ὑπάρχη καὶ λέγηται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται, ἡμέτερον πατριαρχικὸν σταυροπηγιακὸν καθ' ἑαυτὸ διοικούμενον καὶ ἀπισπασμένον τοῦ μοναστηρίου | τῆς Παναγίας, καὶ ὅπως ἀνενόχλητον παρ' οὐτινοσοῦν προσώπου ἱερωμένου [ἢ λαϊκοῦ¹ μνημονευο]μένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ἔχον καὶ τὸ προνόμιον κατὰ πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν, ὥστε τὸν κατὰ καιροῦς ἐν αὐτῷ | ἡγούμενον ἐν ταῖς ἑορτασίμοις ἡμέραις φορεῖν ἐπ' ἐκκλησίας μανδύαν, προχειριζόμενον καὶ πατερίτζαν· καὶ πρῶτον μὲν ὑπάρχη ἀπηλλα[γμένον πάσης ἐξαρχι-

¹ Τὸ χωρίον τοῦτο εἶνε συνσφιγμένον εἰς στενὸν χώρον καὶ γεγραμμένον ζωηροτέρῳ μέλανι ἴσως ἀνωθεν ἄλλων γραμμάτων ἀφανιστέρων.

κῆς] ἐξουσίας καὶ δεσποτείας· δεύτερον δὲ λόγῳ ὑποταγῆς ἀ[ποδιδῶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπαραιτήτως γρῶσια πεντήκοντα τρία, εἰς τὸ [κοινόν] τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ [Χριστοῦ] μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ λαμβάνη ἐξοφλητικὴν ἀποδείξιν κατὰ τὸ ὕψος τῶν ἐπαρχιῶν· καὶ οὕτως ἀναλαβὸν τὸ ἀρχαῖον γράφρον | τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας προνόμιον, καὶ καλῶς δεισικούμενον, ὡς μέλος γνήσιον τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ ἀποστολικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου ὁ ἐν αὐτῷ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος ὡς περ οἱ ἀρχιερεῖς, οὕτω | καὶ αὐτὸς γράφῃ ἀμέσως πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλην [ἐκ]κλησίαν, καὶ ἀξιῶται τῆς προσηκούσης ὑπερασπίσεως ἐν ταῖς συμβαινούσαις χρείαις καὶ ὑποθέσεσι· τρίτον, διαφυλάττωνται καταγεγραμμένα ἐν τῷ διω[ρισμένῳ κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἅπαντα τὰ κτήματα καὶ ἀφιέρωματα αὐτοῦ, καὶ τὰ χρέη καὶ τὸ τοῦ ἡγουμένου ὄνομα· τέταρτον δὲ τὸ σιγγίλιον αὐτοῦ ἔχη μένειν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον μὴ δειόμενον ποτὲ ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἐκκλησιαστικῆς· πέμπτον, μηδεὶς τοῦ λοιποῦ γίγνηται ἐν αὐτῷ ἡγούμενος ἄνευ γράμματος πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴν ἔλθῃ αὐτὸν γνώμη κοινῇ οἱ συγκοινοβιάται πατέρες, τότε ἀποστέλλεται παρ' αὐτῶν κοινῇ ἐνουπόγραφος καὶ ἐνσφράγιστος ἀναφορὰ περὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς οἰκουμενικὸν πατριάρχην καὶ | οὕτω δι' ἐκκλησιαστικοῦ γράμματος ἀποκαθιστᾶται ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου τούτου] σημειούμενου καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τῷ ῥηθέντι κώδικι ὀφείλων κατ' ἔ[τος] ἐξαποστέλλειν ἀκριβῆ ἐνουπόγραφον καὶ ἐνσφράγιστον κατα[γραφὴν τῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου μοναστηριακῶν ἐσόδων [καὶ ἐξόδων· ἕκτον] ἢ σφραγίς τοῦ μοναστηρίου διαιραθῆ εἰς τμήματα τέσσαρα· καὶ ἡ μὲν [λαβὴ παρα]κατατεθειμένη ὑπάρχη τῷ ἡγουμένῳ τὰ δὲ τέσσαρα τμήμα-|τα τέσσαραι συγκοινοβιάταις πατέραςιν, ἐκλεγόμενοις κοινῶς παρὰ πάντων τῶν συγκοινοβιατῶν πατέρων· ἕβδομον, οἱ ἐπιτετραμμένοι [τὰ τέσσαρα] τμήματα καὶ [τὴν λαβὴν] μὴ ἔχωσιν ἄδειαν καθ' ἑαυτοὺς | σφραγίζειν μοναστηριακὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν προκριωτέρων ἐν ταῖς συγκοινοβιάταις ὑπογραφομένων κἀκείνων ἰδία[ις χερσίν]· αἱ δὲ μὴ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γεγραμμέναι καὶ ἐσφραγι-|σμέναι ὁμολογίαι νομίζονται μὴ τοῦ μοναστηρίου, ἀλλ' ἰδίαί τῶν κατ' ἰδίαν σφραγισάντων, καὶ ἐκεῖνοι ἐξ ἰδίων ἀποπληρῶσι τὰς ἐμπεριχομένας

ἐν ταῖς τοιαύταις ὁμολογίαις χρηματικᾶς ποσότητος· οὗτοι δὲ | δηλ:
 ὁ ἡγούμενος μετὰ τῶν τεσσάρων τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς σφρα-
 γίδος τμήματα ἔχωσι πᾶσαν πληρεξουσιότητα τῆς ἐκκλησίας ἐπιτι-
 μᾶν σωφρονίζειν ἀποβάλλειν ἐκ τῆς μονῆς τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ
 τοὺς ἐκνευροῦν|τας τοὺς μετερχομένους τὸ ἄθλον τῆς ἀσκήσεως, καὶ
 μὴ πειθομένους τελευταῖον διὰ κοινῆς αὐτῶν ἀναφορᾶς ἀναγγέλειν τῇ
 ἐκκλησίᾳ· ὁδοοῦν, μηδεὶς τοῦ μοναστηρίου τούτου δύνηται τοῦ λοι-
 ποῦ πωλεῖν μοναστηριακὸν | ὑποστατικὸν ἄνευ τῆς νομίμου εἰδήσεως
 τοῦ κατὰ καιρὸν οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰ μὴ μόνον τὰς κατ' ἔτος
 ἐπικαρπίας καὶ τὰ γεννήματα καὶ τὰ μοναστηριακὰ θρέμματα διὰ
 τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας· ἔννατον, | ἐπειδὴν ἐν χρεῖᾳ χειροτονίας
 γένωνται ἔχωσιν ἄδειαν προσκαλεῖν εἰς τὸ σταυροπηγιακὸν ἡμῶν τοῦτο
 μοναστήριον, ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων φέροντα ἐγγραφὸν ἄδειαν
 πατριαρχικὴν καὶ συνοδικήν. ἐπὶ τῷ | ἐκτελεῖν αὐτὴν μετὰ πάσης τῆς
 κανονικῆς παρατηρήσεως· δέκατον δὲ καὶ τελευταῖον, ὀφείλωσιν οἱ ἐν
 αὐτῷ συνασκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες φυλάττειν τὰ ἐν τῷ παρόντι
 ἐκτεθέντα ἀπαράτρεπτα καὶ ἀπαρά-|βατα διὰ παντός, καὶ πείθεισθαι
 τῷ κατὰ καιροὺς ἡγούμενῳ [καὶ] διάγειν σεμνῶς εἰρηνικῶς καὶ ἀμέμ-
 πτως, κατὰ τὸν τύπον τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος, ἀφορῶντες πρὸς
 τὴν κοσμιότητα αὐτῶν καὶ τὴν | κατὰ θεὸν διαγωγὴν καὶ πολιτείαν,
 καὶ πρὸς τὴν βελ[τίωσιν] καὶ αὐξήσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν τούτου σταυ-
 ροπηγιακοῦ μοναστηρίου ἐπόμενοι τῷ θ[εοφιλ]εῖ σκοπῷ τῆς ἐκκλησίας
 καὶ ἀγρύπνως προνοοῦντες περὶ τῆς | εὐσταθείας τῶν ὑποκειμένων [αὐ-
 τοῖς] σταυροπηγιακῶν ἱερῶν [μοναστη]ρίων, καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολου-
 θίαις διαφυλάττειν τὴν ἀρχαίαν διατύ[πωσιν ἀπα]ράτρεπτον· ὅστις δὲ
 καὶ ὁποῖος τῶν Χριστιανῶν ἱερωμένος | ἢ λαϊκός ὁποιασοῦν τάξεως καὶ
 βαθμοῦ τολ[μήσει] παραβῆναι ὁπωσοῦν τὰ ἐν τῷ παρόντι νομίμως καὶ
 κανονικῶς ἀποφανθέντα, καὶ ἀνατρέψῃ [τὰ τῶν] ἀνωτέρω [κατα]γε-
 γραμ[μένων], ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἴη καὶ κατηραμένος, [καὶ ἀσυ]γ-
 χώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ
 σ[υνοδικαῖς] ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος καὶ ἐνοχος τῷ αἰωνίῳ | πυρὶ
 τῆς γένης· ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ
 τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλῶδες ἐν μεμβρά-
 ναις γράμμα καταστρωθὲν κἄν τῷ ἱερῷ κώδικι | τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ
 Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τῷ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διορισθέντι, καὶ ἰδούθῃ

εἰς τὸ ῥηθὲν μοναστήριον ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ, [ἑπτα]κοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ ὀγδῶ, κατὰ μῆνα Μάρτιον, ἐπίνεμήσεως πρώτης:—

Γρηγόριος ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
 Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

† Ὁ Ἐφέσου † Ὁ Ἡρακλείας Ὁ Κυζίκου
 Ἰωακείμ † Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος † Ὁ Νικαίας Καλλίνικος
 † Ὁ Δέρκων Μακάριος Ὁ Θεσσαλονίκης (;) Γεράσιμος † Ὁ
 Προύσης Ἀνθίμος (;) † Ὁ † Ὁ Μαρωνείας
 † Ὁ Νεοκαισαρείας

Ε'

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ 1798, καθ' ἣν ὁ πατριάρχης Γρηγόριος Ε' εἰσηγήσει τοῦ μητροπολίτου Ναυπλίου Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἀμυκλῶν Νικηφόρου ἐξέδωκε τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. Δ' σιγίλλιον, δι' οὗ ἀπέσπασε τῆς ἐν Σκαφιδιά μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὡς ἴδιον μονίδριον τὸ ἐν τῇ χώρᾳ Γαστούνης μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου μετόχιον τοῦ ἀγίου Νικολάου τὸ ἐπιλεγόμενον Φραγκοπήδημα, ἐξέδωκε καὶ ἄλλο σιγίλλιον. Δι' αὐτοῦ ἤνωσε μετὰ τῆς μονῆς Σκαφιδιάς τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χριστιανουπόλεως μοναστήριον τῆς Θεοτόκου τὸ κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ Ζαχαριάνα πλησίον τῶν Φιλιατρῶν, ὅπερ πρότερον ἦτο ἀνεξάρτητον, ἐνοριακὸν δὲ ὃν εἶχε μεταβληθῆ εἰς σταυροπηγιακὸν διὰ τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. Α'-Γ' ἐκδοθέντων σιγίλλίων τῶν πατριαρχῶν Παΐσιου, Σωφρονίου καὶ Γαβριήλ. Τὸ σιγίλλιον τοῦτο τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου εἶνε πλὴν μικροῦ μέρους ἀπαράλλακτον πρὸς τὸ προεκδοθέν· διὸ ἐκδίω κατωτέρω μόνον τὸ διαφέρον μέρος. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἢ τὸ Φραγκοπήδημα σώζεται καὶ τὴν σήμερον ὡς μετόχιον τῆς μονῆς Σκαφιδιάς παρὰ τὸ χωρίον Βαυναργο τοῦ αὐτοῦ δήμου Λετρίνων.

Γρηγόριος ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμένικὸς πατριάρχης.

† Ὅσα μὲν — ἐν τῇ μητροπόλει Ὀλένης (ἀπαράλλακτα ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ὑπ' ἀρ. Δ' σιγγίλιῳ σ. 91-93 στ. 3. Ἔπονται δ' ἐν συνεχείᾳ τὰδε) ἱεροῦ καὶ σεβασμίου μοναστηρίου τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τῷ χωρίῳ Σκαφιδιά μετὰ τοῦ | ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χριστιανουπόλεως ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς Ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ κειμένου ἐν τῷ χωρίῳ Ζαχαριάνα πλησίον τοῦ χωρίου Φιλιανδρῶν· ἐνεφανίσθη γὰρ ἤδη ἡμῖν πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιῶδες γράμμα | τοῦ ἀοιδίμου ἐν πατριαρχίᾳ Σωφρονίου δηλωτικὸν τῆς ἀρχαίας σταυροπηγιακῆς αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀποφαινόμενον ὅτι τὰ εἰρημένα δύο μοναστήρια, τό τε τῆς Ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τὸ ἐν τῷ χωρίῳ Σκαφιδιά, ὅπερ ὑπάρχον πρό-|τερον ἐνοριακόν, ὕστερον τῇ γνώμῃ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως μετέπεσεν εἰς σταυροπηγιακόν, καὶ τὸ ἕτερον τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χριστιανουπόλεως, ὅπερ ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς σταυροπήγιον, ἀμφοτέρω ταῦτα μετὰ πάντων τῶν κτημάτων | καὶ πραγμάτων αὐτῶν ὑπάρχωσιν ἠνωμένα εἰς σταυροπήγιον, καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀλένης ὑπάρχη δεσπόζον, τὸ δὲ ἐν τῇ Χριστιανουπόλεως δεσποζόμενον καὶ μετόχειον ἐκείνου. Εἰς ἀνακαίνισιν οὖν τούτου γράφοντες | ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἵνα τὸ ῥηθὲν μοναστήριον τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τὸ ἐν τῇ μητροπόλει Ὀλένης ἐν τῷ χωρίῳ Σκαφιδιά μετὰ τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χριστιανουπόλεως ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, κειμένου ἐν τῷ χωρίῳ Ζαχαριάνα πλησίον τοῦ χωρίου Φιλιανδρῶν, | μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιρωμάτων αὐτῶν κινήτων τε καὶ ἀκινήτων τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν εἰσέπειτα προσγενησομένων ἂν, ὡς ἀνέκαθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, οὕτω καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον ὑ-|πάρχωσι καὶ λέγωνται καὶ παρὰ πάντων γινώσκονται ἠνωμένα εἰς σταυροπήγιον, καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὀλένης ὑπάρχη δεσπόζον, τὸ δὲ ἐν τῇ τῆς Χριστιανουπόλεως δεσποζόμενον καὶ μετόχειον ἐκείνου, ἡμέτερα πατριαρχ-|χικὰ σταυροπηγιακὰ ἀδούλωτα ἀκαταπάτητα καὶ ὅλως ἀνενόχλητα παρ' οὐτινοσοῦν προσώπου ἱεροῦ

μένου ἢ λαϊκοῦ μνημονευομένου ἐν αὐτοῖς τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ἔχον καὶ τὸ προνόμιον τὸ δεσπόζον ἐκεῖνο μοναστήριον (Ἔπονται τὰ λοιπὰ ὥστε τὸν κατὰ καιροῦς — ἐπινεμύσεως πρώτης: — μετὰ τῶν αὐτῶν ἐν τέλει ὑπογραφῶν καθ' α καὶ ἐν τῷ σιγίλλῳ Δ' ἐν σ. 93,30·96,9).

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω σιγιλλίων ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς μονῆς Σκαφιδιάς περισώζονται τὰ ἐξῆς ἔγγραφα· α') Πελεγορήνου Πασκουαλίγου προβλεπτοῦ πάσης Ἀχαγιάς πρόσταγμα ἐκ Γαστούνης τῆς 5 Ἰουνίου 1705 ἑλληνιστί γεγραμμένον ἐπικυρωτικὸν τῆς ἐλευθέρας χρήσεως τῶν *ιποστατικῶν* καὶ *χοραφηῶν* αὐτῆς, ἐν ᾧ καὶ τάδε· *προσαζομε αποφασιστικὸς ὄλλοὺς τοὺς σεμπροὺς καὶ καϊκοὺς του χι⁸ (=χωρίου) Μερτιά καὶ περίχοορον, ὁποῦ ἔχουν οπαρμενα τὰ χοραφήα του αὐτοῦ μονασιρειοῦ σιή γὰ μὴν εχόνν γγορηση ινὰ ἄλλόν νικοκύρη παρὲξ τόν ιγούμενον τόν ὀπειὸν χορῆς καμιά εναντιοτητα θελή δόσουν τὸ εξετασμένο τρητο μερτηκο . . .* Τὸ αὐτὸ ἔγγραφον καὶ ἰταλιστί μετὰ τῆς ὑπογραφῆς Pellegrino Pasqu^o· β') ἰδιωτικὸν ὁμόλογον 1819 *απρηλειου* 23 μετὰ περιλήψεως τουρκικῆς ἐν τῇ ᾧα καὶ σφραγίδος τουρκικῆς ἐπικεκαυμένης· γ') ἰδιόγραφον Νικολοῦ καὶ χήρας Μερτζάνη περὶ τοῦ Φραγκοπηδήματος. Ὑπογεγραμμένοι μάρτυρες Συνέσιος ἱερομόναχος, Ἀθανάσιος Μαρτινόπουλος, Παρθένιος ἱερομόναχος καὶ ἑφημέριος τοῦ Ἀλεποχωρίου· δ') περὶ τὰ εἴκοσι τουρκικὰ ἔγγραφα, φερμάνια καὶ χοτζέτια ἀναφερόμενα εἰς κτήσεις τῆς μονῆς Σκαφιδιάς καὶ τοῦ Φραγκοπηδήματος. Τινῶν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἑλληνικαὶ μεταφράσεις κατὰ Δεκέμβριον αὐλῆς φέρουσαι ὑπογραφὴν Καλλιγερόπουλος καὶ σφραγίδα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Ὁ ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν Β. Διερμηνευτῆς τῆς Κυβερν.: Ἐν τινι τούτων τῶν μεταφράσεων, τῇ ὑπ' ἀρ. 1015, τὸ χωρίον τόδε· *αἱ γαῖαι αἱ κείμεναι ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς ἐκκλησίας Ἅγιος Νικόλαος τῆς ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Χολομοίτζ (=Χλομουτζίου) αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Φραγ-*

κοπήδημα καὶ Μουριά μέχρι τῆς θέσεως τῆς καλουμένης Βαθὺ λαγκάδι Βρούσις. Ἐν δὲ τῇ ὑπ' ἀρ. 1023 μεταφράσει τῆς ἐκκλησίας Ἅγιος Νικόλαος τῆς ἐπὶ τῶν ὄρειον τοῦ χωρίου Μάζιν τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Χολομότζ. Ὁμοίως δ' ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 1025 τῇ ἐπαρχία Χολομότζ. Κατέχει δ' ἡ μονὴ καὶ ἔντυπον συνοδικὴν ἐγκύκλιον τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Β' ἐν ἔτει 1816 κατὰ μῆνα Ἰούλιον ὑπὲρ τοῦ Λεξικοῦ Κιβωτῶς, δι' ἧς συνιστᾶται εἰς τὰς μονὰς ἢ ἀγορὰ ἀντιτύπων ἐκ τῶν δύο χιλιάδων σωμάτων, εἰς ἃ ἐξετυπώθη τὸ βιβλίον. Κενὸς δὲ ἀφέθη ὁ ἀριθμὸς τῶν σωμάτων τῆς συνδρομῆς ἐκάστης μονῆς καὶ ὁ δι' οὗ ἐγεινεν ἡ πληρωμὴ ἔφορος τοῦ κυριάρχου τῆς ἐπαρχίας ταύτης Ἰερώτατος Μητροπολίτης... Ἐπληρώθη δὲ δι' ἕκαστον σῶμα τὸ ὠρισμένον τριτημόριον τῆς καταβολῆς, ἧτοι γρόσια: 40 διὰ τὸν ἐκδοθησόμενον ἤδη πρῶτον Τόμον. Εἰς τὴν μονὴν Σκαφιδιάς ἐπεβλήθη σῶμα ἕν. Τὸ ἀντίτυπον τῆς μονῆς Σκαφιδιάς ἐπλήρωσε κατὰ τὴν χειρόγραφον συμπλήρωσιν ὁ μητροπολίτης Δέρκων κύρ Γρηγόριος, ὅστις συνφθὰ πρὸς τὸ μετὰ τὸ χειρόγραφον ὄνομα ἐξακολουθοῦν ἔντυπον τῆς ἐγκυκλίου γράφει ἐπίτηδες πρὸς τὸν κατὰ τόπον ἀρχιερέα διὰ τὴν λάβην αὐτὰ παρὰ τῆς ὑμῶν διοικήτος. Πλὴν δὲ τοῦ πατριάρχου ἢ ἐγκύκλιος αὕτη, ἧτις εἶνε διδακτικωτάτη περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐνεγράφοντο καὶ εἰς ἐπράττοντο αἱ συνδρομαὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πατριαρχείου συνιστωμένων βιβλίων, φέρει ἔντυπους τὰς ἐξῆς ὑπογραφὰς τῶν συνοδικῶν· ὁ Καισαρείας Μελέτιος, ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος, ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος, ὁ Τορνόβου Μακάριος, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς, ὁ Νέων Πατρῶν Πολύκαρπος, ὁ Παροναξίας Ἰερόθεος, ὁ Ἀγχιάλου Εὐγένιος, ὁ Σκοπίων Ἄνθιμος, ὁ Ἐφέσου Διονύσιος, ὁ Κυζίκου Κωνστάντιος, ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος, ὁ Δέρκων Γρηγόριος, ὁ Προύσης Ἰωαννίκιος, ὁ Δράμας Παρθένιος, ὁ Μηθύμνης Πανάρετος, ὁ Σοφίας Θεοφάνης, ὁ Βάρνας Χρῦσανθος, ὁ Πόσνας Καλλίνικος.